

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Stk/7/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0924100008
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:0924100008.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne (sťažovateľky): Z.. Q. T., R., nar. XX. J. XXXX, bytom A. XXX/X, X., právne zastúpená Mgr. Paskalom Milatom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, Rožňava, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, Košice, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP1-2023/044809-003 zo dňa 20. októbra 2023, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Správneho súdu v Košiciach č. k. 4S/2/2024-343 zo dňa 14. januára 2025, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vec v časti návrhu žalobkyne na vrátenie žalobkyňou uhradených trov konania o priestupkoch s príslušenstvom postupuje Okresnému úradu Košice, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako orgánu príslušnému na konanie vo veci.

III. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OOP1-2023/044809-003 zo dňa 20.10.2023 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“) zamietol odvolanie žalobkyne podané proti rozhodnutiu Okresného úradu Košice, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OU-KE-OVVS2-2023/008870-050 zo dňa 01.08.2023, ktorým bolo zastavené konanie vo veci priestupku podľa § 21a ods. 1 písm. c) zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 211/2000 Z. z.“). K zastaveniu konania o priestupku prvostupňový správny orgán pristúpil s odôvodnením, že žalobkyňa ako navrhovateľka priestupkového konania sa nedostavila na ústne pojednávanie bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu, hoci naň bola riadne a včas predvolaná. Predmetným prvostupňovým rozhodnutím bola zároveň žalobkyňi uložená povinnosť uhradiť podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) trovy konania vo výške 16,- eur.

II. Konanie pred správnym súdom

2. Žalobkyňa podala dňa 04.01.2024 voči preskúmanému rozhodnutiu žalovaného žalobu na Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“), domáhajúc sa prieskumu a zrušenia preskúmaného rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia Okresného úradu Košice, odboru všeobecnej vnútornej správy.

3. Po doručení žaloby, v priebehu súdneho konania, žalovaný správny súd informoval, že dňa 16.02.2024 podal prokurátor Krajskej prokuratúry v Košiciach protest proti žalobou napadnutému preskúmanému rozhodnutiu. Protestu prokurátora žalovaný nevyhovel a predložil ho preto na rozhodnutie Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky následne rozhodnutím č. SVS-OVS2-2024/026033-002 zo dňa 18.04.2024, právoplatným dňa 23.09.2024, o proteste prokurátora rozhodlo tak, že mu vyhovel a žalobou napadnuté preskúmané rozhodnutie zrušilo. Následne minister vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím č. SL-OLVS-2024/007385-002 zo dňa 28.08.2024 zamietol žalobkyňou podaný rozklad proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OVS2-2024/026033-002 zo dňa 18.04.2024 a toto potvrdil. Rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky o rozklade nadobudlo právoplatnosť 23.09.2024.

4. Správny súd pred meritórnym rozhodnutím veci napadnutým uznesením č. k. 4S/2/2024-343 zo dňa 14.01.2025 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) konanie postupom podľa § 99 písm. c) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zastavil, žalobkyňi priznajúc voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Správny súd pri skúmaní procesných podmienok konania dospel k záveru, že v konaní odpadol predmet súdneho prieskumu, keď žalobou napadnuté preskúmané rozhodnutie bolo zrušené v dôsledku podaného protestu prokurátora nadriadeným orgánom žalovaného, konkrétne rozhodnutím Ministerstva vnútra SR č. SVS-OVS2-2024/026033-002 zo dňa 18.04.2024 v spojení s rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky č. SL-OLVS-2024/007385-002 zo dňa 28.08.2024.

6. Správny súd v napadnutom uznesení konštatoval aj naplnenie druhej podmienky stanovenej na zastavenie konania v ustanovení § 99 písm. c) SSP, vyžadujúcej súhlas žalobcu na zastavenie konania ako materiálnej ochrany žalobcu v rámci správneho súdnictva v tom prípade, že rozhodnutie o vyhovení protestu a zrušení rozhodnutia bolo následne napadnuté na správnom súde všeobecnou správnu žalobou inej osoby než žalobcom v pôvodnom správnom súdnom konaní. Lustráciou podaných žalôb a začatých konaní na správnom súde a dožiadanim adresovaným Správnomu súdu v Bratislave nezistil správny súd podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu o proteste prokurátora - rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SVS-OVS2-2024/026033-002 zo dňa 18.04.2024, ani voči rozhodnutiu ministra vnútra Slovenskej republiky č. SL-OLVS-2024/007385-002 zo dňa 28.08.2024. Pri lustrácii bral správny súd na zreteľ deň právoplatnosti týchto rozhodnutí a zákonnú lehotu na podanie správnej žaloby podľa § 181 SSP (lehotu dvoch mesiacov od oznámenia, event. od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia). Správny súd mal za to, že v dôsledku zistenia, že predmetné rozhodnutia neboli napadnuté na správnom súde v inom konaní inou osobou odlišnou od žalobkyne, na zastavenie súdneho správneho konania nebol súhlas žalobkyne potrebný. Správny súd preto konštatoval splnenie zákonných dôvodov pre zastavenie konania vymedzených v § 99 písm. c) SSP.

7. V časti náhrady trov konania správny súd vyhodnotil, že napriek tomu, že protestu prokurátora nevyhovel samotný žalovaný ale jeho nadriadený orgán, skutočnosť vyhovenia protestu a zrušenia napadnutého rozhodnutia zakladá zavinenie žalovaného na zastavení súdneho konania. Žalovaného preto správny súd zaviazal, aby žalobkyňi nahradil účelne a dôvodne vynaložené trovy konania.

III. Kasačná sťažnosť žalobkyne, stanovisko žalovaného

8. Žalobkyňa (ďalej aj „sťažovateľka“) podala voči I. výroku (o zastavení konania) uznesenia správneho súdu kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Navrhla, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP sťažovateľka uviedla, že samotné uznesenie a postup súdu sú zaťažené veľkým množstvom procesných väd a pochybení, čím došlo k porušeniu práva žalobkyne na spravodlivý proces. Vyjadrila presvedčenie, že správny súd nebral náležite do úvahy všetky podstatné žalobné body a argumenty, ktoré podrobne uviedla v písomnom vyhotovení podanej správnej žaloby, keď okrem zrušenia preskúmaného rozhodnutia žalovaného a rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu požadovala, aby jej boli zo strany žalovaného vrátené už uhradené trovy konania o priestupkoch v sume 16,- eur spolu s úrokom z omeškania, ktoré sťažovateľka ako poberateľka invalidného dôchodku musela uhradiť. Zdôraznila, že bolo a naďalej je potrebné, aby súd uložil žalovanému povinnosť bezodkladne obnoviť zastavené konanie o priestupku, aby sa zabránilo hrozbe

naplniť zámer žalovaného pomôcť obvinenej z priestupku zánikom zodpovednosti za jej priestupky. Na uvedené námietky podľa sťažovateľky správny súd nereagoval v priebehu konania a nijako sa s nimi nevysporiadal ani v odôvodnení napadnutého uznesenia, hoci priamo a bezprostredne súviseli s namietaným porušením jej subjektívnych práv. Rovnako sťažovateľka vyjadrila svoj nesúhlas s procesným postupom a rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ktorý nedal riadnu a presvedčivú odpoveď na viacero jej podstatných otázok.

10. Výhrady sťažovateľky vo veľkej časti smerovali voči procesným postupom správneho súdu, ktorý jej elektronický súdny spis mal sprístupniť až po mesiaci od podania žaloby a medzi účastníkov súdneho konania v elektronickom súdnom spise zaevidoval nesprávne aj Správny súd v Bratislave. Správny súd podľa sťažovateľky nepostupoval správne, keď písomné podanie žalovaného zo dňa 23.04.2024 a podanie doručené súdu dňa 10.10.2024 nezaslal bezodkladne sťažovateľke na vyjadrenie sa ku skutočnostiam uvedeným v predmetných podaniach žalovaného ešte pred vydaním napadnutého uznesenia súdu, čo malo za následok, že súd rozhodol v podstate iba na základe tvrdení jedného z účastníkov konania, porušujúc tým zásadu rovného postavenia účastníkov zakotvenú v ust. § 5 ods. 9 SSP. Sťažovateľka má tiež za to, že správny súd mal konanie uznesením prerušiť podľa ust. § 100 ods. 1 písm. d) SSP do skončenia konania o proteste prokurátora.

11. Dôvod kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP sťažovateľka vzhľadla v tom, že správny súd pri aplikovaní § 99 písm. c) SSP pochybil, nakoľko neboli splnené podmienky na zastavenie konania, pretože v predmetných rozhodnutiach, z ktorých vychádzal správny súd pri skúmaní podmienok, sa konajúce orgány verejnej správy vyjadrovali výlučne len k časti správnu žalobou napadnutého rozhodnutia, konkrétne iba k časti týkajúcej sa trov administratívneho konania, a nie k protizákonnému zastaveniu konania o priestupkoch na úseku práva na prístup k informáciám, ktoré sťažovateľka iniciovala voči obvinenej. Najpodstatnejšia časť celého administratívneho konania tak podľa sťažovateľky ostala nedotknutá a doposiaľ nepreskúmaná.

12. Správneho súdu sťažovateľka vytkla, že v napadnutom uznesení absentuje záver ohľadom žalobného návrhu žalobkyne na vrátenie trov konania uhradených v administratívnom konaní, čo bolo obsahom bodu III. žalobného petitu žalobkyne. Poznamenala, že vychádzajúc z celkového obsahu správnej žaloby správny súd mal skúmať, či súčasne neboli splnené podmienky na vylúčenie časti správnej žaloby na samostatné konanie postupom podľa § 166 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov v spojení s ust. § 25 Správneho súdneho poriadku. V odôvodnení napadnutého uznesenia podľa sťažovateľky absentuje akákoľvek informácia, prípadne právny záver správneho súdu o tom, či súd vôbec skúmal možnosť vylúčenia veci uvedenej v správnej žalobe.

13. V závere kasačnej sťažnosti sťažovateľka zhrnula, že v danom prípade podľa jej názoru nesprávnosť právneho posúdenia veci spočíva v nesprávnej aplikácii ust. § 99 písm. c) SSP, keďže na aplikáciu tohto ustanovenia neboli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, najmä nie vo vzťahu ku všetkým podstatným žalobným bodom a k všetkým jej žalobným návrhom.

14. Ku kasačnej sťažnosti sa vyjadril žalovaný tak, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom správneho súdu. Podľa názoru žalovaného sťažovateľka v kasačnej sťažnosti neuviedla také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iný záver ako ten, ktorý bol v správnom súdnom konaní učený a kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť. K vyjadreniu žalovaného sa sťažovateľka vyjadrila podaním z 17.04.2025 považujúc vyjadrenie žalovaného iba za formálne popretie jej sťažnostných bodov.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

15. Prejednávaná vec bola predložená Najvyššiemu správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súdu príslušnému na konanie a rozhodnutie. Kasačný súd preskúmal napadnuté uznesenie v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP), a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 a ods.

2 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

16. Posúdením obsahu kasačnej sťažnosti sťažovateľky kasačný súd vyhodnotil, že sťažovateľka brojí a vyjadruje svoju nespokojnosť predovšetkým so zastavením konania vedeného o priestupku majúca za to, že jeho zastavenie priamo a bezprostredne súvisí s porušením jej subjektívnych práv. Ďalej sťažovateľka namieta procesný postup správneho súdu v danej veci.

17. Kasačný súd uvádza, že sa v ďalšom koncentroval na kasačné dôvody, ktoré vyhodnotil za danej skutkovej a právnej situácie ako podstatné. Kasačný súd nemohol skúmať zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy tak, ako boli tieto namietnuté sťažovateľkou, keďže tieto neboli pre kasačné konanie relevantné. Je tomu tak z dôvodu, že správny súd v preskúmvanej veci nerozhodol meritórne, ale procesným uznesením konanie zastavil postupom podľa § 99 písm. c) SSP. Úlohou kasačného súdu bolo preskúmať, či bol správny postup správneho súdu, ktorý dospel v priebehu konania o správnej žalobe k záveru o odpadnutí predmetu súdneho prieskumu. Správnym súdom preskúmvané rozhodnutie žalovaného bolo totiž v priebehu správneho súdneho konania zrušené, a to rozhodnutím Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, odboru všeobecnej vnútornej správy č. SVS-OVS2-2024/026033-002 zo dňa 18.04.2024 v spojení s rozhodnutím ministra vnútra Slovenskej republiky č. SL-OLVS-2024/007385-002 zo dňa 28.08.2024, právoplatným dňa 23.09.2024. Uvedenými rozhodnutiami sa vyhovel podanému protestu prokurátora a napadnuté rozhodnutie žalovaného sa zrušilo.

18. Z obsahu pripojených spisov kasačný súd zistil, že sťažovateľka podala dňa 15.10.2021 a dňa 26.10.2021 žiadosť o prístupnenie informácií formou e-mailu na e-mailovú adresu a@b.c v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. Pani J. R.. M. A. (zodpovedná osoba povinnej osoby Gymnázium Šrobárová 1 v Košiciach) nemala vydať rozhodnutia o uvedených žiadostiach a následne po tom, čo sťažovateľka podala 2x odvolanie voči fiktívnemu rozhodnutiu o nesprístupnení informácií, tieto odvolania nemala predložiť príslušnému orgánu, ktorý mal vo veci rozhodnúť. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka podala návrh na začatie konania o priestupku podľa § 21a zákona č. 211/2000 Z. z. Okresný úrad Košice, odbor všeobecnej vnútornej správy, začal podľa § 67 zákona o priestupkoch konanie. Prvostupňový správny orgán pre objasnenie veci nariadil ústne pojednávanie na 17.05.2023, na ktoré predvolal sťažovateľku ako navrhovateľku. Prvostupňový správny orgán rozhodnutím č. OU-KE-OVVS2-2023/008870-050 zo dňa 01.08.2023 konanie o priestupku zastavil s odôvodnením, že sťažovateľka sa bez náležitého ospravedlnenia (resp. bez dôležitého dôvodu) nedostavila na nariadené ústne pojednávanie, pričom o následkoch nedostavenia sa bola riadne poučená. Zároveň sťažovateľke uložil povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- eur. Na odvolanie sťažovateľky žalovaný napadnutým rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie č. OU-KE-OVVS2-2023/008870-050 zo dňa 01.08.2023 potvrdil. Správnou žalobou sa sťažovateľka domáhala zrušenia preskúmvaného rozhodnutia žalovaného. Preskúmvané rozhodnutie žalovaného bolo v priebehu správneho súdneho konania na základe podaného protestu prokurátora zrušené, a odpadlo tak ako predmet súdneho prieskumu správneho súdu. V dôsledku uvedeného správny súd napadnutým uznesením konanie postupom podľa § 99 písm. c) SSP zastavil.

19. Zastavenie konania v zmysle § 99 písm. c) SSP je spojené s takou procesnou prekážkou, ktorá správne súdu bráni meritórne preskúmať rozhodnutie orgánu verejnej správy a poskytnúť tak ochranu súvisiacim subjektívnym právam žalobcu. K zrušeniu rozhodnutia môže dôjsť i na základe protestu prokurátora. Ak dôjde k uvedenej situácii, zaniká preskúmvané rozhodnutie ako predmet prieskumu v správnom súdnom konaní. Logickým následkom zániku predmetu prieskumu v správnom súdnom konaní v takýchto prípadoch je zákonom predpokladané zastavenie konania. Pokiaľ ale rozhodnutie o proteste prokurátora bolo následne napadnuté na správnom súde v inom konaní inou osobou, správny súd konanie zastaví len so súhlasom žalobcu.

20. V prejednávanej veci bolo preskúmvané rozhodnutie žalovaného na základe protestu prokurátora zrušené. Zaniklo tak ako predmet správneho súdneho prieskumu, čomu zodpovedá zákonom predpokladané zastavenie konania. Kasačný súd má za to, že správny súd zvolil procesný postup súladný s § 99 písm. c) SSP, keď po zistení, že voči rozhodnutiu o vyhovení protestu prokurátora nebola v zákonnej dvojmesačnej lehote podaná všeobecná správna žaloba (osobou odlišnou od sťažovateľky),

pristúpil k zastaveniu konania z dôvodu odpadnutia predmetu súdneho konania, a to bez súhlasu sťažovateľky.

21. K námietke sťažovateľky, že sa nemohla vyjadriť k argumentom žalovaného, pretože správny súd jej nedoručil vyjadrenia žalovaného a súd rozhodol iba na základe tvrdení žalovaného, kasačný súd opätovne uvádza, že k procesnému zastaveniu konania správnym súdom došlo na základe objektívnej skutočnosti, ktorou bolo zrušenie preskúmaného rozhodnutia v dôsledku vyhovenia protestu prokurátora. Správny súd v danom prípade nemohol pristúpiť k vecnému prejednaniu námietok ani jednej a ani druhej strany. Z obsahu kasačnej sťažnosti a súdneho spisu navyše vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci správneho súdneho konania s obsahom podaní žalovaného oboznámila z elektronického súdneho spisu a na ne i reagovala. Kasačný súd v tejto súvislosti poukazuje i na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 155/2020 zo dňa 16.12.2020, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že: „Ochrana základných ľudských práv a slobôd by však mala byť praktická, účinná a funkčná. Aj z tohto dôvodu ústavný súd nie je bezvýhradným zástancom formalistického prístupu pri posudzovaní kontradiktórnosti konania. Preto je potrebné určiť kritériá, kedy nie je potrebné, aby súd strane doručil podanie protistrany na prípadné vyjadrenie. Tieto kritériá sa môžu vyvíjať a formovať aj v závislosti od typu konania. Nepochybne však medzi ne patrí situácia, ak je vyjadrenie bezobsažné, ak sa v ňom len opakujú už uvedené argumenty alebo ak v danej veci do úvahy prichádza len určité súdom zvolené riešenie, na ktoré vyjadrenie strany nemôže mať žiadny vplyv.“ Keďže v prejednávanej veci zo strany správneho súdu bolo jediné možné riešenie spočívajúce v zastavení konania, zároveň procesné podmienky konania, za ktorých môže konať a rozhodnúť správny súd skúma kedykoľvek i bez návrhu (§ 97 SSP), kasačný súd nedoručenie podaní žalovaného sťažovateľke (ku ktorým sa sťažovateľka navyše i vyjadrila) neposúdil ako spôsobilý dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia správneho súdu z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

22. Za neopodstatnené považuje kasačný súd i výhrady sťažovateľky smerujúce voči nedostatočnému vysporiadaniu sa správnym súdom so sťažovateľkou uhradenými trovami konania o priestupkoch v sume 16,- eur, ktoré si sťažovateľka uplatnila voči žalovanému. Preskúmané rozhodnutie žalovaného, ktoré žiadala sťažovateľka správnou žalobou preskúmať a zrušiť, bolo počas správneho súdneho konania zrušené. S náhradou trov priestupkového konania sa má vysporiadať prvostupňový správny orgán, a to v dôsledku samotného zrušenia preskúmaného rozhodnutia. Čo sa týka argumentácie sťažovateľky, podľa ktorej mal správny súd pred vydaním napadnutého rozhodnutia skúmať, či neboli splnené podmienky na vylúčenie časti správnej žaloby na samostatné konanie postupom podľa § 166 ods. 2 Civilného sporového poriadku v spojení s § 25 SSP alebo na postup podľa § 18 SSP, kasačný súd poukazuje na bod 18 uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 429/2025-15 zo dňa 17.7.2025, vydaného v obdobnej veci totožnej sťažovateľky, podľa ktorého: „...ak bola sťažovateľka presvedčená, že správny súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania, nič jej nebránilo v tom, aby podľa § 144 ods. 1 SSP v spojení s § 142 ods. 2 SSP správnemu súdu navrhla doplnenie jeho uznesenia z dôvodu, že nebolo rozhodnuté o celom predmete konania...To platí o to viac, že z odôvodnenia uznesenia správneho súdu nič nenaznačuje, že by sa správny súd týmto osobitným žalobným návrhom sťažovateľky akokoľvek zaoberal...“. Kasačný súd preto v postupe správneho súdu sťažovateľkou namietané vady nevzhladol.

23. K námietke sťažovateľky ohľadne dĺžky súdneho konania a zvoleným procesným postupom správneho súdu pred vydaním napadnutého uznesenia poukazuje kasačný súd i na ustanovenie § 5 ods. 7 SSP, podľa ktorého správny súd si sám určuje poradie jednotlivých procesných úkonov tak, aby konanie pred ním bolo rýchle a hospodárne. Sťažovateľka zároveň mala v predmetnom súdnom konaní možnosť podať sťažnosť na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov, ktorú podľa obsahu súdneho spisu aj realizovala.

V. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie v časti trov

24. Kasačný súd sa z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil s námietkami sťažovateľky voči napadnutému uzneseniu správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti. Podanú kasačnú sťažnosť považuje za nedôvodnú, preto postupom podľa § 461 SSP o nej rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku I. tohto uznesenia.

25. Vo vzťahu k náhrade sťažovateľkou uhradených trov konania o priestupkoch kasačný súd z obsahu kasačnej sťažnosti vyvodil, že i v konaní pred kasačným súdom sťažovateľka namieta ich nevrátenie a trvá na ich vrátení. Keďže kasačný súd v postupe správneho súdu kasačnou sťažnosťou namietané vady nevzhladol, nepristúpil k zrušeniu napadnutého uznesenia správneho súdu. Kasačný súd následne, s ohľadom na zastavenie správneho súdneho konania napadnutým uznesením, zvolil procesný postup, ktorým návrh sťažovateľky na vrátenie trov konania o priestupkoch s príslušenstvom, vyvedený rovnako aj z obsahu kasačnej sťažnosti, primeraným použitím § 18 ods. 1 a § 462 ods. 1 SSP postúpil Okresnému úradu Košice, odboru všeobecnej vnútornej správy, ako orgánu príslušnému na konanie vo veci. Kasačný súd síce dôvodnosť kasačnej sťažnosti nezistil, avšak uvedený procesný postup zvolil s ohľadom na primerané použitie princípov, na ktorých spočíva Civilný sporový poriadok (§ 5 ods. 1 SSP), a čl. 2 a čl. 4 Civilného sporového poriadku.

26. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a contrario a § 168 SSP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov kasačného konania. Sťažovateľka nebola v kasačnom konaní úspešná a vo vzťahu k žalovanému nedošlo k naplneniu predpokladu obsiahnutého v § 168 SSP.

27. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.